

Каріна КУЧМІНСЬКА, Аделіна РОГОВСЬКА

здобувачки освітньо-професійної програми

«Менеджмент», ЗУНУ

Науковий керівник: д.е.н., професор, професор кафедри

менеджменту, публічного управління

та персоналу ЗУНУ Петро МИКИТЮК

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВА У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НОВИХ ВИДІВ ПРОДУКЦІЇ

В умовах господарювання ключовим фактором забезпечення сталого розвитку підприємства є ефективне управління інвестиційно-інноваційною політикою. Це особливо актуально для підприємств, що здійснюють будівництво нових об'єктів та впроваджують на ринок нові види продукції. Такий розвиток вимагає одночасного залучення фінансових ресурсів (інвестицій) та реалізації інноваційної складової, що включає модернізацію виробничих потужностей, використання нових технологій і розробку продукції з високою доданою вартістю.

Поєднання інвестиційної діяльності з інноваційною політикою дає можливість підприємству не лише оновити матеріально-технічну базу, а й закріпити конкурентні позиції на ринку. Проте таке управління потребує системного підходу, прогнозування ризиків, обґрунтування доцільності інвестиційних проєктів та визначення їх інноваційної ефективності.

Інвестиційно-інноваційна політика має ґрунтуватися на стратегічному баченні підприємства, а також враховувати поточний економічний стан, тенденції ринку, внутрішні ресурси та зовнішнє середовище. Основні функції управління в цьому контексті охоплюють:

- формування та оцінку інвестиційних проєктів;
- обґрунтування інноваційних рішень;
- визначення джерел фінансування;
- управління ризиками;

- моніторинг результативності інвестицій та інновацій.

Для кількісного оцінювання ефективності інвестиційно-інноваційних проєктів доцільно застосовувати інтегральні показники. «Одним з таких є індекс ефективності інвестицій в інновації» [1]:

$$I_{інв.ін} = (\Delta P \times K_{ін}) / \Sigma I,$$

де

$I_{інв.ін}$ – індекс ефективності інноваційних інвестицій;

ΔP – приріст прибутку внаслідок впровадження інновації;

$K_{ін}$ – коефіцієнт інноваційності продукції (оцінюється експертно або через вагу новизни);

ΣI – загальний обсяг інвестицій у будівництво або нову продукцію.

Застосування цього показника дає змогу зіставити очікувану віддачу від інвестицій з рівнем інноваційної складності й новизни проєкту.

Управління інвестиційно-інноваційною політикою передбачає також використання моделей прогнозування ефективності впровадження нових продуктів. Наприклад, модель життєвого циклу інновацій дозволяє визначити оптимальні строки інвестування в розробку, запуск і розвиток нового продукту.

В умовах післякризового відновлення та активної модернізації економіки України, особливо в будівельній сфері, інвестиційно-інноваційна політика стає не просто бажаною, а необхідною умовою конкурентоспроможності підприємства.

До основних стратегічних напрямів її реалізації можна віднести:

1. Розробку інноваційно орієнтованих інвестиційних проєктів (використання енергоефективних технологій, «розумних» систем управління будівництвом).

2. Формування партнерських відносин з науково-дослідними установами, венчурними фондами та державними організаціями для залучення фінансування.

3. Розвиток власних R&D відділів на підприємстві та

впровадження системи управління знаннями.

4. Удосконалення внутрішніх механізмів контролю за реалізацією інвестиційно-інноваційних програм.

Стратегічне управління інвестиційно-інноваційною політикою повинно здійснюватися на основі принципів цілеспрямованості, адаптивності, результативності та соціальної відповідальності. Лише за умов інтеграції інвестиційної діяльності та інноваційного підходу можливо забезпечити сталий розвиток підприємства та його конкурентні переваги на ринку.

Список використаних джерел:

1. Микитюк П. П., Брич В. Я., Микитюк Ю. І., Труш І. М. Управління проектами: підручник. [для студ. вищ. навч. закл.]. Тернопіль, 2021. 400 с. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/27985>